

[Jens Jensen.]

Det lykkedes ham i Løbet af nogle Aar at faa den dyrkede Jord sat i Kultur og ligeledes at faa et Stykke af Heden opdyrket. Derved blev Avlen og Besætningen øget. Udhusene, der var smaa og i meget daarlig Tilstand, maatte ombygges, og det fandt Sted i Fjor. Dertil maatte Manden laane 7 000 Kr., og for at faa dette Beløb laant i Kredittforeningen maatte han have Ejendommen omvurderet til Ejendomsskyld.

Denne blev saa forhøjet med 5 200 Kr. Og nu vil der altsaa ske dette, at foruden denne forøgede Gæld, Manden har faaet at forrente og afdrage, stiger hans Skat paa Ejendommen til Amt og Kommune med over 100 iKr. Jeg synes, det er forstaaeligt, at denne Mand i meget høj Grad beklagede sig over den Behandling, han havde faaet skattemæssigt set.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte før, at det vel ikke skulde være strafbart at dyrke den danske Jord. Derom kan vi let blive enige. Men jeg vil sige til det ærede Medlem: Gaa saa med til at faa dette Lovforslag gennemført, for det vil i hvert Fald bevirke, at Straffen ikke bliver saa haard for de dygtige og stræbsomme Mennesker, som gør et godt og nyttigt Samfundsarbejde derude paa den stride Jord, for de bliver i høj Grad straffet efter den Lovgivning, vi har.

Det var kun et Eksempel, men det er et af mange. De forekommer — jeg kan godt sige i Hundred- og Tusindvis Landet over. Jeg vil med Henblik paa dette Forhold i al Beskedenhed henstille til Partiet Venstre at gaa med i Arbejdet for Bygningsskatternes Formindskelse. Det Parti forsømmer jo sjælden nogen Lejlighed til at give det Udseende af, at hos det kan Landbruget vente særlig Bevaagenhed. Det ærede Parti kunde efter min Mening gøre Landbruget en stor Tjeneste ved at gaa med til Arbejdet for Bygningsskatternes Nedsættelse.

Forslagets Gennemførelse vil gavne enhver driftig og dygtig Landmand, men det vil betyde mest for de daarlige Egne, idet det er dér, fremfor noget andet Sted, at Udvidelsen af Bedrifterne og af Bygningerne finder Sted. Loven om Ejendomsskyld har næsten brandskattet disse Egne, i hvert Fald har den virket højst urimeligt. Dette vil Forslaget bøde paa ved dets Overførelse af Skatterne fra Bygningerne til Grunden, idet Jordens Værdistigning efter udførte Grundforbedringer er skattefri efter gældende Lov.

Forslagets enkelte Bestemmelser finder jeg ikke Anledning til at opholde mig meget ved. Skulde jeg fremsætte nogen Anke,

kunde jeg ønske § 3, der indeholder Bestemmelser om de skattefri Fradrag i Amts- og Sognekommunerne — det var det ærede Medlem Hr. Fisker ogsaa inde paa — affattet en lille Smule mere bestemt.

Jeg kunde nemlig ønske, at de skattefri Fradrag, der nu findes, bliver ens over hele Landet, og jeg vil mene det rimeligt, at de blev sat til 5 000 Kr.

Jeg kan udtale min Tilfredshed med, at Amsraadene, ligesom efter Forslaget i Fjor, selv kommer til at paaligne og indkassere de Skattebeløb, de skal bruge. Der er ingen Begrundelse for, at Sogneraadene skal være Optrævere, og desuden ogsaa i nogen Grad Garanter for en Del af Amtsskatterne. Ligeledes finder jeg det rigtigt, at der gives Byerne Ret til en højere Ejendomsbeskatning. De høje Skatteprocenter, mange Byer har, vidner om, at det tiltrænges.

Den højtærede Minister fortjener en Tak for Lovforslagets § 14, hvorefter de sønderjydske Landsdele med Hensyn til Amtsskatterne efter en Overgangsperiode kommer ind under samme Bestemmelser som det øvrige Land. Det er sikkert et Ønske, som næres af mange i Sønderjylland, bl. a. af de sønderjydske Husmandsforeninger, og jeg er glad for, at det her søges opfyldt.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis og egne Vegne anbefale Forslaget til velvillig Behandling i dette høje Ting. Jeg er overbevist om, at hvis det kan lykkes at faa dette Forslag ført igennem Rigsdagen, er der dermed sket en Forbedring af vor Skattelovgivning, og desuden gennemført en Lovgivning, der vil betyde øgede Muligheder for dansk Erhvervsliv. Det er nu snart en Menneskealder, siden vort Folk ved en uheldig Hændelse blev belemret med det Stykke Kineseri, som Bygningsskatten i Virkeligheden er. Gradvis blev den indført, og det lader ikke til, at det er muligt at slippe af med den igen paa anden Maade. Det foreliggende Forslags Gennemførelse er et af disse brette Nøk, der bidrager til at fjerne den; jeg vil haabe det maa blive vedtaget.

Hans Hansen: Det ærede Medlem Hr. Fibiger omtalte en Artikel, der havde staaet i Bladet „Grundskyld“, og vilde dermed vise, hvor langt den Betragtning om Grundskyld nu og da kan komme ud. Jeg skal ikke komme ind paa det, det ærede Medlem læste op, jeg kendte det i Forvejen og har opfattet det for det, det er. Det ærede Medlem sagde — hvad der vakte Tingets